

vilde den Vej frem, og efter denne Erklæring, som jeg maatte tillægge den Vægt, den havde ved den højtærede Ordførers Personlighed og Kendskab til sit Partis Stilling, og den Situation, hvori han fremsatte den overfor mig, maatte det staa mig klart, at den Vej var lukket, thi i det andet Ting raader jo det ærede Partis Medlemmer over Flertallet sammen med det konservative Parti, som overfor denne Lovgivning indtog en meget afvisende Holdning.

Jeg skal tillade mig at minde om, at hvis man den Gang havde villet acceptere det af Regeringen forelagte Lovforslag, hvis man havde mødt med Ønsker om Udvidelser i Stedet for med Ønsker om Indskrænkning, kunde man have været vis paa fuld Tilslutning og Samarbejde fra Regeringens Side, og saa vilde dette Forslag have sat Regeringen i Stand til overfor Skibsfarten just med Hensyn til dens Fragtansættelse at øve hele den Kontrol, det ærede Medlem nu savner; thi det var et Lovforslag, som gik ud paa at give Regeringen en saadan Bemyndigelse, mens det herfra blev sagt, at man ikke vilde lægge en saadan Myndighed i Regeringens Haand. Den Gang lod Tonen paa, at man ikke vilde have „det enevolds“. Det blev udtrykkelig erklæret, at man meget vel kunde administrere Loven gennem et Nævn, hvori Lovgivningsmagten var repræsenteret. Ved Regeringens Forslag vilde man have kunnet sætte Regeringen i Stand til, efter som Fragterne steg, at inddrage Udbyttet af yderligere Fragtstigning i Statskassen, idet Forslaget jo gik ud paa en Bruttobeskatning med Tilladelse til at lade denne stige eller falde, efter som Skibsfartens Kaar, Indtægter og Udgifter gjorde det naturligt. Man afviste som sagt dette totalt, og fra det Øjeblik slog man Midlet ud af Haanden paa Regeringen, som den havde ønsket at modtage af Rigsdagen paa det Tidspunkt, da denne Lovgivning var ønskelig. Det er muligt, at Forslaget maatte have været yderligere udvidet, og at man, naar man havde arbejdet med Loven, vilde have forstaaet, at en yderligere Udvidelse var ønskelig. Som det ærede Medlem rigtig peger paa, er det hverken til Samfundets eller til Skibsfartens Gavn, at Skibsfartens Værdier skrues op i en urimelig Højde, og hvis Rigsdagen den Gang havde villet give Regeringen dette Mittel, kunde man have forhindret denne Stigning. Det ærede Medlem, som i nogen Grad har haft Øje for det, men som har Øjet mere aabent for det nu end

den Gang, vilde have indtaget en nyttig Plads i disse Tiders Skibsfarts-Historie, hvis han den Gang havde kunnet vinde sit Partis Øre i højere Grad, end det viste sig, at han kunde.

Den Periode er imidlertid forbi, i hvilken dette Lovforslags Bestemmelser kunde have virket. Loven kunde selvfølgelig ikke have virket under Forhold som de nuværende, og naar det ærede Medlem taler om Skibsfragternes Stigning og beklager disse, vil jeg minde om, at jeg for mit Vedkommende, hver Gang jeg har henvendt mig til Rigsdagen om denne Sag, har peget paa de stigende Fragter og de stigende Kurser og gjort opmærksom paa, hvorledes Forhandlingerne førtes her i Rigsdagen under et Fyrværkeri paa Børsen af stigende Kurser. Den Gang lod man dette Fyrværkeri foregaa, uden at det gjorde det Indtryk paa Partiet, som det nu ses at have gjort paa det ærede Medlem. Men hvad der den Gang kunde være foretaget, lader sig ikke gøre under de fuldkomne forandrede Forhold, som Skibsfarten nu er inde under. De Fragtsatser, det ærede Medlem peger paa, indeholder paa ingen Maade det Udbytte for Skibsfarten, som de Fragtsatser, man tidligere lod passere uden at ville tage mod Regeringens Forslag, betød. Det ærede Medlem synes med Hensyn til de nuværende Forhold i det store og hele at være det; han desværre var under denne Sags Behandling, fraværende. Det ærede Medlem synes neppe at vide, hvad det er, der foregaar for Øjeblikket, under hvilke Kaar Skibsfarten arbejder, og hvorledes Regeringens Stilling er overfor den. Det ærede Medlem siger, at Rederne for Øjeblikket har en suveræn Bestemmelsesret med Hensyn til den Tonnage, de disponerer over. Hvorledes forholder det sig med denne suveræne Bestemmelsesret? For først at blive paa hjemlig Grund tillader jeg mig at bringe i Erindring, at der med Rigsdagens Billigelse, for saa vidt som den har givet Grundlaget derfor ved en Lovgivning, som Regeringen har kunnet benytte, er udstedt Forbud mod Salg af Skibe. Der er udstedt Forbud mod, at Skibe time-chartres uden Kontrol af Handelsministeriet. Endvidere kan jeg tilføje, at Rederne med Hensyn til deres Dispositioner over Skibene er traadt ind i et frivilligt organiseret Fællesarbejde med Landets andre Erhverv, i det Erhvervenes Fællesudvalg, som er nedsat, og hvis Arbejde Regeringen følger gennem Repræsentanter. Dets Opgave er